

Taivalkoski, Tammanlamminsuo - Riihisuo - Kalettomansuo

Suokokonaisuutta luonnehtivat väli-rimpipinta-aavat, mutta Tammanlamminsuon itäisin osa Lapinniemenahon pohjoispuolella muistuttaa jo peräpohjalaista korkeiden rahkajänteiden kuvioimaa rimpipinta-aapaa. Muissa osissa esiintyy laajemmin välipintaisia reunaosia ja lahdekkeita. Suot ovat varsin karuja. Rimpinevoista valtaosa on sammalrimpipintaisia. Välipintaaiset osat ovat karua saranevaa tai -rämettä taikka lyhytkortista nevaa.

Tammanlamminsuon länsiosan eteläreunassa Romevaaranpäältä etelään laskevan lahdekkeen kohdalla kasvillisuus yltyy yhtäkkiä lettoiseen rehevyyteen. Pohjoisina on järviruokoa kasvavaa lierosammalrimpilettoa, etelämpänä lettorämettä ja jopa lettoväkäsammalvaltaista välipintalettoa. Valitettavasti lettoisen alueen eteläreunaa on aikanaan myllätty metsäkoneilla ja kaivettu reunaoja, mitkä toimet eivät kuitenkaan ole vaikuttaneet pohjoisen suuntaan lettoalueen valtaosaan. Lettoalueelta lähtee etelään rehevä ruoho- ja heinäkorpien ja lehtokorpien reunustama purojuotti. Lettoalueen länsipuolinen Tammanlamminsuon läntisin lahdeke on taas karumpi.

Tammanlamminsuon keskellä sijaitsevat Tammanlammit, joista itäinen on äärimmäisen karu suolampi, mutta läntinen rehevämpi ulpukkaa kasvava. Suon läpi pohjoisesta virtaava Riihipuro on myös tärkeä elementti suoyhdistymässä.

Suoalueella on lukuisia metsäsaarekkeita, joissa on luonnonmetsän piirteitä. Niissä on myös kangaskorpea ja -rämettä. Saarisuonahon pitkä kivennäismaasaareke on länsipäästään hakattu mutta itäosastaan varsin luonnontilainen.

Lintusuona Tammanlamminsuon itäosa on muita osia parempi.

Maisemallisesti suokokonaisuuden arvoa lisäävät hakaamattomat suosaarekkeet ja suonreunat. Saarisuonaholta näkyy luonnontilaista suota molemmin puolin sekä Saarisuolle että Tammanlamminsuolle. Pienet lammet ja Riihipuro rikastuttavat osaltaan maisemaa. Porolaidunalueena suoalue vaikuttaa olevan valtaosan karuudesta huolimatta tärkeä.